

Dagbok från resan till Grodno oktober 2010

Onsdag 20 oktober

7.30

Först hände ingenting. Inte en suck. Inte ens ett litet hostande. Det var ingen bra början. Alla förberedelser förgäves. Ett telefonsamtal. Startkablar och support från specialister så var vi då på väg trots allt bara en och en halv timme efter schemat.

9.00

I höstsolens sken och med busselementens hjälp återfick vi värmen och satte oss tillrätta i den blågula norrländska postbussen, med destination Grodno, Vitryssland. Vid lunchtid behövde trion Lasse Hallén, Richard Millings och Martin Hallén tanka. Rast vid Rydboholms värdshus.

15.00

Efter en smidig resa är vi i Karlshamn. Den lilla stad som färjan till Litauen avgår från. I en kontorsbyggnad visar Lasse våra papper och pass. I gengäld får vi biljetter och matkuponger för middag och frukost.

Sedan är det bara att vänta och lära känna varandra. Vädret soligt och lite kallt som tidigare.

Några timmar senare fick köra ombord som en av de sista, för att bli bland de första av, dagen efter. Middagen i litauisk stil satt fint och kvällen toppades med champions-league-fotboll i baren.

Torsdag 21 oktober

9.00

Efter en stilla natt vaggade av Östersjön och frukost bestående av äggröra och korv (Det är en långtradarfärja!) på havet rullar vi iland i Klaipeda, Litauens hamnstad. Idag startar bussen snällt och vi letar oss ut ur hamnen och styr österut på motorvägen. Efter två timmar en kort kissepaus och påfyllning av varmt vatten i våra termosar. Expediten hade lite svårt att ta att vi inte talade hennes språk, men det gick med lite leenden.

14.00

Resan går så bra! Vi har det gott i bussen, Lasse och hans medhjälpare. Richard repeterar sina ryskakunskaper. Närmare oss gränsen redan, så vi tar en matpaus med Anna-Brittas pannkakor vid vägkanten.

14.30

Då var vi framme vid den litauiska tullen. Snabbt avklarad pappersexercis. Vidare till den vitryska dito. Lasse har förvarnat mig på att det kan ta upp emot tio timmar här. Så jag är beredd med långkalsonger och bok för att klara en eventuell natt bland långtradore och tulltjänstemän med minimala till obefintliga engelskakunskaper.

17.00

Tro det eller ej! Men vi är inne i Vitryssland! Det var "bara" ett papper som hade fel färg på ramen. Det kostade 25 dollar, så var det ok. Vår vän och tolk Sergei möter oss vid vägkanten. Ett kärt återseende! Han lotsar oss in i Grodno. Vid kyrkan lastar vi av det som är personliga gåvor. Därefter bär det av till pastor Pavel med familj för middag. Här ska vi också sova två nätter. Trots språkbarriären är värmen slående. Det känns att vi är syskon där vi sitter och småpratar, Pavel med ett av barnbarnen i knät. Kvällen blir inte sen och vi har en lång dag i morgon.

Fredag 22 oktober

7.30

Klockan ringer. Överlämnar några presenter från fru och barnbarn på Lasses födelsedag. Hade tydligen lyckats smussla bra! Efter frukost åker Lasse och Sergei till den lokala tullen för att visa

upp att vi har samma last som vid gränsen. Den vitryska pappersexercisen och kontrollmanin är monumental! Richard och jag är kvar i kyrkan och idkar lite "retreat" i söndagsklans lokaler. Väntan är normalt i detta land. Böcker är bra att ha med sig eller ett sudoku i mobilen... . Pavel kommer förbi och serverar te och kakor.

14.00

Efter fyra timmar är också den lokala tullen klar. Då brinner det till! Plötsligt vimlar det av villiga händer och en langarkedja bildas mellan bussen och kyrkans källarlokalerna i det småregniga vädret. Allt vad bussen varit fylld med är plötsligt instuvat i Hope Church. Fantastiskt!

Lunchen står dukad i ett rum i kyrkan. Gott efter stillhet och arbete. Därefter bär det av utanför stan för att besöka Anna och Marina, två av församlingens barmhärtighetssystrar.

I Mosty möter vi Annas familj. Anna själv är inte hemma då hon väntar barn och är på sjukhus för kontroll. Jag borde vara förberedd. Det är inte första gången jag är i öst. Ändå blir jag än en gång tagen när jag kliver över tröskeln till ett hem som med svenska mått mätt är synnerligen spartanskt. Men vilken värme och kärlek. Det behövs inga ord för att förstå att här bor en förtröstan på Gud. Det finns ju inget annat. Vi lämnar över en del saker till Annas arbete med mera.

Så åker vi vidare till Marina och hennes familj. Också här möts vi av öppna famnar och Lasses beskrivning stämmer, det är goa människor vi arbetar tillsammans med! Middagsbordet står dukat med en kazakisk rätt som påminner om pitepalt. Än en gång god mat och härlig bordsgemenskap. Marina visar en dvdpresentation av deras senaste sommarläger och vi överlämnar också här material och pengar.

Kvällen är sen när vi måste återvända till Grodno. I ett månbelyst landskap på hemvägen planerar Richard och Sergei nästa års läger på Sundhammar och samtalar om eventuellt besök av volontärer till Hope Church egna läger. Det är tre lyckliga män som somnar den natten.

Lördag 23 oktober

7.45

Upp igen. Sitter vid frukostbordet och begrundar det faktum att jag än en gång kommit att tycka väldigt mycket om några människor. Nations- och språkgränser är inget hinder för syskon i kyrkan. Vi återvänder till kyrkan där vår norrländska postbuss stått parkerad. Att be på ryska, engelska eller svenska. Bönen når fram och hjärtan möts. Det är en grupp ungdomar i kyrkan som Pavel tar med i böneringen i foajén. Härligt! Vi tar farväl. Känslösamt.

Bussen startar än en gång snällt och vi åker för att tanka innan vi vänder västerut. Vid bensinstationen tar vi farväl av Sergei. Vemodigt. Men det är ju egentligen ett "Vi ses igen".

10.50

Vid den vitryska tullen. Utresan ska egentligen inte vara något problem då vi är tomma. Men man vet aldrig. Denna gång tar det en och en halv timma. Visar vårt tomma lastutrymme tre gånger bara... . Och det är fortfarande fel färg på ett papper. Denna gång kostar det 15 dollar.

13.30

Rast på den litauiska landsbygden tio mil från Kaunas. Trettio kvar till Klaipeda. Gott med något i magen. Solen skiner på oss!

15.45

En bensträckare. Vi förundrar oss över hur bra det går och har gott på resan. Den som inte verkade börja alls i onsdags morse.

Klockan 18 är vi tillbaka i Klaipedas hamn och är snabbt igenom tullen, parkerar vid färjan och sätter oss tillrätta i väntan på att bli dirigerade ombord.

20.00

Litauisk färjemiddag och ryggläge. Denna natt blir vi vaggade lite mer rejält. Men inte mer än att vi sov gott.

Söndag 24 oktober

7.30

Väckning och frukost. Äggröra och korv. Skulle aldrig gå hemma men här är det gott!

Därefter ryggläge i hytten i väntan på att få rulla iland i gamla Sverige. Vi styr mot Värnamo där vi parkerar bussen. Den hämtar Bernt Texén senare.

Efter en god lunch på värdshuset tar vi tåget hem. Då somnar jag snabbt. Märkligt, resan har verkligen inte varit fysiskt ansträngande. Men det är väl så att de många intrycken tog ut sin rätt. Intryck som berikar och friskar upp. Intryck som ger perspektiv.

Grodno ligger in så hemskt många mil bort egentligen. Men det är ett annat liv våra syskon lever där. Men vi har samma Far och vi hör ihop. Så dessa resor för att hjälpa församlingen hjälpa dem i sin närhet är viktiga både för dem och oss.

Martin Hallén